

І. П. Динник,
к. держ. упр., доцент кафедри публічного управління та адміністрування,
Державний торговельно-економічний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2474-7371>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.5.355

РОЛЬ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ВИЯВЛЕННІ ТА ПРОТИДІЇ ЦИФРОВІЙ ПРОПАГАНДІ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ В УКРАЇНІ

I. Dynnyk,
PhD in Public Administration,
Associate Professor of the Department of Public Administration, State University of Trade and Economics

THE ROLE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN DETECTING AND COUNTERING DIGITAL PROPAGANDA IN THE CONTEXT OF INFORMATION WARFARE IN UKRAINE

У статті досліджено можливості та функціональні обмеження штучного інтелекту як інструмента протидії цифровій пропаганді в умовах сучасної інформаційної війни. Проаналізовано роль ШІ як засобу інтелектуальної підтримки фахівців у роботі з великими масивами даних та швидкому виявленні маніпулятивного контенту. На прикладі діяльності платформи Mantis Analytics та проєкту Let's Data розкрито практичні аспекти використання машинного навчання для ідентифікації бот-мереж та адаптованих пропагандистських наративів у глобальному медіапросторі.

Окрему увагу приділено аналізу загроз, пов'язаних із використанням ШІ агресором для генерації діпфейків та "отруєння" мовних моделей. Виявлено ключові бар'єри на шляху впровадження ШІ в Україні, серед яких: недостатня лінгвістична адаптація алгоритмів до українського контенту, проблема "галюцинування" моделей, правова невизначеність та дефіцит кваліфікованих кадрів у державному секторі. Обґрунтовано необхідність комплексного підходу, що поєднує технологічні рішення з підвищенням медіаграмотності населення та вдосконаленням нормативно-правової бази. Сформульовано рекомендації для органів публічної влади щодо побудови стійкої національної екосистеми інформаційної безпеки на основі синергії людського та штучного інтелекту.

The article explores the opportunities and functional limitations of artificial intelligence as a tool for countering digital propaganda in the context of modern information warfare. The role of AI is analyzed as a means of intellectual support for specialists in handling large datasets and the rapid detection of manipulative content. Through the examples of the Mantis Analytics platform and the Let's Data project, practical aspects of using machine learning to identify bot networks and adapted propaganda narratives in the global media space are revealed.

Special attention is paid to the analysis of threats associated with the adversary's use of AI for generating deepfakes and the "poisoning" of language models. Key barriers to AI implementation in Ukraine are identified, including insufficient linguistic adaptation of algorithms to Ukrainian content, the problem of model "hallucinations," legal uncertainty, and a shortage of qualified personnel in

the public sector. The necessity of a comprehensive approach that combines technological solutions with increasing public media literacy and improving the regulatory framework is substantiated. Recommendations are formulated for public authorities on building a resilient national information security ecosystem based on the synergy of human and artificial intelligence.

The necessity of a comprehensive approach combining technological solutions with improving media literacy among the population and improving the regulatory framework is justified. The concept of "cognitive resilience" of society as a necessary complement to algorithmic filters is explored. Recommendations are formulated for public authorities on building a resilient national information security ecosystem based on the synergy of human and artificial intelligence. The creation of interdepartmental analytical centers that would integrate private sector developments (GovTech) into the state strategy for strategic communications is proposed. It is emphasized that only through constant technological innovation and international cooperation in the field of data exchange will Ukraine be able to effectively neutralize the aggressor's advantages in the digital space.

Ключові слова: штучний інтелект, цифрова пропаганда, інформаційна війна, дезінформація, публічне управління, інформаційна безпека, стратегічні комунікації.

Key words: artificial intelligence, digital propaganda, information warfare, disinformation, public administration, information security, strategic communications.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасному інформаційному середовищі пропаганда стає однією з ключових загроз національній безпеці. Масове використання соціальних мереж, платформ для обміну повідомленнями й іншими цифровими каналами — створило умови для широкого поширення маніпулятивних меседжів, дезінформації та інформаційних атак, особливо в умовах війни.

Цифрова пропаганда здатна трансформувати суспільні настрої, посилити розбіжності всередині суспільства та дестабілізувати інституції. Виявлення таких атак і розробка механізмів протидії є важливими науковими та практичними завданнями для забезпечення інформаційної безпеки та захисту громадянського суспільства.

Зважаючи, що сучасні проблеми потребують сучасних рішень, для розв'язання проблеми цифрової пропаганди варто зосередитись на новітніх технологіях, серед яких є штучний інтелект (далі-ШІ). Ефективність та межі застосування ШІ у цьому контексті потребують комплексного дослідження.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика цифрової пропаганди, дезінформації та застосування штучного інтелекту в умовах інформаційної війни перебуває у фокусі уваги сучасних українських і зарубіжних науковців. Особливої актуальності ці дослідження набули в контексті повномасштабної російсько-української війни, де інформаційний простір перетворився на один із ключових інструментів бойових дій.

У роботі В. О. Іванцова та В. Г. Бахмата акцентовано увагу на ролі медіа та соціальних мереж як одночасно вразливих до інформаційних атак і водночас ефективних інструментів протидії дезінформації та пропаганді [1]. Автори підкреслюють, що сучасна війна характеризується активним використанням маніпулятивних наративів, фейкових новин і спотворених фактів з метою деморалізації населення та підриву довіри до державних інституцій. Окремо наголошується на потенціалі алгоритмів штучного інтелекту для виявлення фейків, водночас автори застерігають, що технічні рішення не можуть бути єдиним інструментом боротьби з дезінформацією без розвитку медіаграмотності та міжсекторальної співпраці [1].

Питання інтелектуалізації кіберзахисту та використання штучного інтелекту для виявлення аномалій у контексті гібридних загроз ґрунтовно розглядає К. С. Сердюков [2]. У дослідженні обґрунтовано, що цифрова трансформація організацій значно підвищує їхню залежність від кіберпростору, що, у свою чергу, робить їх уразливими до складних багатовекторних загроз. Автор детально аналізує можливості машинного та глибокого навчання у своєчасному виявленні аномалій, прогнозуванні потенційних атак та підвищенні адаптивності систем кібербезпеки [2].

Контекст цифрової трансформації сфери безпеки та оборони в ширшому політичному й суспільному вимірі розкрито у праці Н. Хоми [3]. Авторка розглядає цифровізацію як комплексний процес, що виходить за межі впровадження окремих технологічних рішень і передбачає переосмислення ролі держави, бізнесу та громадянського суспільства у забезпеченні безпеки. Значна увага приділяється публічно-приватному партнерству та залученню недержавних акторів до розроблення інноваційних цифрових рішень для сектора безпеки й оборони [3].

Безпосередньо застосуванню штучного інтелекту як інструменту протидії дезінформації в умовах війни присвячене дослідження І. М. Дашко, О. Г. Черепа, Ю. В. Калюжної, В. В. Малтиз та Л. В. Михайліченка [4]. Автори обґрунтовують, що дезінформація є потужним інструментом впливу на громадську думку та політичні рішення, а сучасні цифрові технології значно прискорюють її поширення. У роботі здійснено аналіз використання ШІ в медіапросторі України, зокрема для виявлення фейкових новин, аналізу динаміки кібератак та оцінки ефективності різних інструментів штучного інтелекту [4].

Фундаментальний внесок у дослідження інформаційної безпеки та стратегічних комунікацій здійснив Н. О. Шуляк у дисертаційній роботі, присвяченій інформаційній гігієні [5]. Автор наголошує на необхідності усвідомленого споживання інформації, розвитку медіаграмотності та критичного мислення як ключових чинників протидії деструктивним інформаційним впливам. Значну увагу приділено аналізу гібридної війни російської федерації проти України, включно з використанням бот-мереж, фейків та кібератак [5].

Праця К. О. Яндоли розкриває роль штучного інтелекту в сучасній війні з акцентом на інформаційний вимір конфлікту [6]. Автор детально описує використання ШІ для генерації дезінформації, створення deepfake-контенту, таргетингу політичної реклами та функціонування ботів і тролів у соціальних мережах. Водночас наголошується, що ШІ може бути ефективним інструментом виявлення фейків, аналізу мікровиразів обличчя та перевірки достовірності інформації. Таким чином, робота підкреслює амбівалентність штучного інтелекту в інформаційній війні та необхідність розроблення ефективних механізмів його використання в інтересах національної безпеки [6].

Отже, аналіз сучасних наукових досліджень засвідчує, що роль штучного інтелекту у виявленні та протидії цифровій пропаганді розглядається з міждисциплінарних позицій — від кібербезпеки та стратегічних комунікацій до медіаграмотності та публічного управління. Водночас наявні праці вказують на потребу подальшої систематизації підходів, оцінки ефективності конкретних ШІ-інструментів і формування цілісної моделі їх застосування в умовах інформаційної війни.

МЕТА СТАТТІ

Метою статті є аналіз можливостей та обмежень використання штучного інтелекту у протидії цифровій пропаганді в умовах інформаційної війни з урахуванням контекстних, інституційних та етичних чинників.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

В умовах інформаційної війни, штучний інтелект все активніше долучається до процесів виявлення та протидії цифровій пропаганді, однак нам необхідно розглядати його застосування не як заміну людській аналітичній чи управлінській діяльності. Йдеться в першу чергу про інструментальну підтримку людини у роботі з великими масивами даних, швидкому аналізі інформаційних потоків та попередньому виявленні потенційно маніпулятивного контенту. Автоматизовані рішення залишаються обмеженими у здатності коректно інтерпретувати кон-

текст, емоційне забарвлення повідомлень та специфіку воєнного дискурсу, що зумовлює необхідність наявності експертів для аналізу результатів роботи штучного інтелекту. У такому контексті штучний інтелект виконує функції первинного аналізу й фільтрації інформації, тоді як остаточні рішення формуються за участю аналітиків та інших представників органів публічної влади.

Прикладом застосування ШІ, є вітчизняна платформа Mantis Analytics, яка використовує алгоритми машинного навчання для моніторингу інформаційного простору в режимі реального часу [7]. Система здатна обробляти тисячі повідомлень на хвилину з Telegram, Twitter (X), Facebook та інших джерел, групуючи їх у тематичні кластери. Під час активних фаз інформаційних операцій рф, платформа дозволяла ідентифікувати зародження дезінформаційного наративу всього за 15—20 хвилин після його появи, що в рази швидше за традиційний моніторинг. За даними розробників, ШІ дозволяє виявляти до 90% "сплячих" мереж ботів, зменшити навантаження на аналітиків на 70%, окрім того на одному з етапів ШІ дозволяє виокремлювати певні тенденції наративів, встановити їх геолокації на карті [7].

Ще одним вагомим прикладом є діяльність аналітичного проекту Let's Data. Використовуючи власні ШІ-рішення, організація здійснює моніторинг інформаційного поля у понад 50 країнах світу, аналізуючи мільйони повідомлень щодня на десятках мов. Ефективність ШІ у виявленні ворожих впливів підтверджується спільним дослідженням LetsData та "Детектора медіа", де алгоритми проаналізували масиви даних соцмереж у 8 країнах Центрально-Східної Європи [8]. Система ідентифікувала специфічну адаптацію російських наративів: наприклад, залякування "втягуванням у війну" в Молдові та спекуляції на історичних травмах у Польщі [8]. Використання ШІ дозволило виокремити скоординовані мережі, як-от InfoDefense, що діють одночасно в багатьох країнах через національні філіали. Проте звіт наголошує, що ШІ лише групує контент за паттернами, тоді як остаточну інтерпретацію "больових точок" (наприклад, релігійних чи економічних нюансів) здійснювали аналітики-люди. Цей кейс ілюструє роль ШІ як інструмента первинної фільтрації, що забезпечує базу для подальшого управлінського рішення.

Загалом, інтеграція ШІ в систему комунікацій надає низку стратегічних переваг, які дозволяють компенсувати кількісну перевагу ворога в інформаційному просторі. У той час, як людський ресурс обмежений кількістю спеціалістів, алгоритми здатні здійснювати безперервний аналіз 100 тисяч джерел одночасно, ідентифікуючи аномальні сплески активності. Важливою перевагою є й прогностична аналітика, тобто фіксувати не лише факт появи дезінформації, а й прогнозувати траєкторію її поширення (на основі попередніх кейсів). Тож, використання ШІ дозволяє трансформувати роботу державних аналітиків з ручного моніторингу в інтелектуальне управління процесами безпеки.

Водночас, критичною загрозою є активне використання аналогічних технологій з боку рф для масштабування інформаційних атак. За даними Центру протидії дезінформації, лише за першу половину 2025 року було зафіксовано понад 190 комплексних інформаційних операцій із застосуванням ШІ, охоплення яких склало

щонайменше 84,5 млн переглядів [9]. Основними інструментами стали: генерація ШІ-відео (особливо популярно в мережі Tik-Tok), створення мереж автоматизованого контексту (використання ШІ для наповнення сайтів-клонів), "отруєння" мовних моделей (спеціальне наповнення ШІ-мереж російськими наративами, аби їх вважали достовірними) [10].

Окрім того, існує проблема лінгвістичної адаптації моделей. Більшість ШІ є англоцентричними, що призводить до нижчої точності аналізу україномовного контенту, особливо в питаннях розпізнавання сарказму, іронії або специфічного воєнного сленгу. ШІ часто ігнорує тонкі лексичні нюанси, які в українському дискурсі можуть докорінно змінювати зміст повідомлення, що призводить до помилкової класифікації контенту аналітичними системами.

Також, проблемою залишається "галюцинування" моделей на фоні браку якісних верифікованих даних українською мовою. Через відносно менший обсяг україномовного сегмента в глобальних навчальних вибірках (Big Data), ШІ може генерувати фактологічні помилки або піддаватися впливу російських джерел, які мають кількісну перевагу в мережі.

Поряд із технологічними обмеженнями, вагомим бар'єром для ефективного впровадження штучного інтелекту залишається недосконалість нормативно-правового регулювання. В Україні, як і в більшості країн світу, законодавча база не встигає за темпами розвитку генеративного ШІ, що створює правову невизначеність у питаннях відповідальності за автоматизовані рішення, захисту персональних даних та інтелектуальної власності. Зокрема, відсутність чітких стандартів використання ШІ органами публічної влади у сфері моніторингу інформаційного простору може породжувати ризики порушення балансу між державною безпекою та свободою слова.

Іншим критичним викликом є низький рівень медіаграмотності серед широких верств населення. Навіть найдосконаліші системи виявлення дезінформації втрачають свою ефективність, якщо кінцевий споживач інформації не володіє навичками критичного мислення та цифрової гігієни. Швидкість, з якою ШІ дозволяє ворогу створювати гіперреалістичні дипфейки (візуальні та аудіальні), вимагає від держави не лише технічної протидії, а й масштабної освітньої роботи. Брак знань про можливості маніпулювання за допомогою ШІ робить громадян вразливими до емоційних впливів, що може призводити до соціальної дестабілізації навіть після офіційного спростування фейків.

Додатковою проблемою є дефіцит кваліфікованих кадрів у державному секторі. Ефективне використання ШІ потребує фахівців, які володіють компетенціями як у галузі Data Science, так і в сфері політичного аналізу та стратегічних комунікацій. Обмеженість ресурсів для підготовки та утримання таких експертів у публічних інституціях сповільнює процес цифрової трансформації оборонного та управлінського секторів.

Підсумовуючи, можна стверджувати, що роль штучного інтелекту в системі публічного управління та протидії цифровій пропаганді наразі залишається істотно недооціненою. Замість того, щоб сприймати ШІ лише як автоматизований фільтр контенту, його слід розгля-

дати як фундаментальну технологію "подвійного призначення", що визначає перевагу в сучасних гібридних конфліктах.

Проте, як продемонстрував аналіз, широке впровадження цих технологій в Україні гальмується комплексом взаємопов'язаних проблем: від лінгвістичної недосконалості алгоритмів до правового вакууму та низької цифрової стійкості суспільства. Визнання цих бар'єрів є першим кроком до переходу від хаотичного використання окремих ШІ-інструментів до побудови цілісної національної екосистеми інформаційної безпеки.

Відтак, для подолання зазначених викликів та максимальної реалізації потенціалу штучного інтелекту в інтересах держави, доцільно виділити такі основні напрями вдосконалення державної політики:

1. Нормативно-правове регулювання та етичні стандарти (адаптація українського законодавства до європейського розробка стратегій безпечного використання ШІ, визначити межі втручання алгоритмів у інформаційний простір, запобігання ризикам цензури тощо).

2. Розвиток національної технологічної бази (створення відкритих україномовних наборів даних тощо).

3. Інституційна інтеграція та кадрове забезпечення (партнерство між органами публічної влади та технологічними стародами, створення міждисциплінарних аналітичних центрів тощо).

4. Масштабування цифрової стійкості населення (загальнонаціональні програми з медіаграмотності, створення освітніх кампаній тощо).

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Проведене дослідження підтверджує, що штучний інтелект перетворився на стратегічний актив у системі забезпечення інформаційної безпеки та публічного управління України. Роль ШІ у протидії цифровій пропаганді є критичною, оскільки він дозволяє компенсувати обмеженість людського ресурсу через автоматизацію моніторингу та аналізу масивних потоків даних у режимі реального часу. Кейси платформ Mantis Analytics та Let's Data демонструють, що технології машинного навчання спроможні виявляти дезінформаційні наративи на ранніх етапах, що забезпечує органам влади необхідний час для проактивної відповіді.

Водночас проведений аналіз засвідчив, що ШІ не є автономним суб'єктом, а залишається інструментальним розширенням інтелекту аналітика. Його ефективність прямо корелює з якістю людського нагляду, оскільки лише людина здатна фіналізувати складні контекстуальні рішення в умовах воєнного стану. Виявлений потенціал технології наразі реалізований не повною мірою через значний технологічний та правовий спротив, який чинить агресор. Описана динаміка інформаційного протистояння вимагає від України відмови від фрагментарних рішень на користь цілісної державної політики. Тільки через системне розв'язання технологічних та соціокультурних проблем ШІ зможе перетворитися на надійний щит інформаційного суверенітету. Таким чином, подальша стратегія держави має зосереджуватися на перетворенні наявних ШІ-інструментів у сталу екосистему безпеки.

Література:

1. Бахмат В., Іванцов В. Протидія дезінформації та пропаганді в умовах війни: роль медіа та соціальних мереж. Безпекова ситуація в Україні в умовах війни: стан, загрози, напрями забезпечення безпеки: зб. тез Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Київ, 27 верес. 2024 р.) / МВС України, НАПрН України, ДНДІ МВС України, НДЛ кримінол. дослідж. та пробл. запобіг. злочинності. Вінниця: ТВОРИ, 2024. С. 100—104.

2. Сердюков К. Інтелектуалізація кіберзахисту: роль штучного інтелекту у своєчасному виявленні аномалій в умовах еволюції гібридних загроз. Актуальні питання економічних наук. 2025. № 12. URL: <https://a-economics.com.ua/index.php/home/article/view/602/606>.

3. Хома Н. Цифрова трансформація сфери безпеки та оборони: співпраця держави та суспільства. Вісник НТУУ "КПІ". Політологія. Соціологія. Право. 2025. № 4 (68). С. 74—77.

4. Дашко І., Череп О., Калюжна Ю., Малтиз В., Михайліченко Л. Штучний інтелект як інструмент протидії дезінформації в умовах війни: досвід та перспективи застосування в Україні. Актуальні питання економічних наук. 2025. № 7. URL: <https://a-economics.com.ua/index.php/home/article/view/185/198>.

5. Шуляк Н. Інформаційна гігієна в системі стратегічних комунікацій України: дис. д-ра філософії. Луцьк, 2024. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/12345-6789/24548>.

6. Яндола К. Роль штучного інтелекту в сучасній війні. Інформаційне протиборство в умовах російсько-української війни. Науковий семінар Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба "Інформаційне протиборство в умовах російсько-української війни": статті та тези доповідей, 12 грудня 2024 року. Х.: ХНУПС ім. І. Кожедуба, 2024. 126 с. С. 61—63.

7. Пилипів І. ШІ проти пропаганди: як стартап Mantis Analytics бореться з російською дезінформацією. Економічна правда. 2023. URL: <https://epravda.com.ua/publications/2023/11/15/706604/>.

8. Детектор медіа, Lets Data. Війна слів і сенсів: Центрально-Східна Європа у боротьбі з російськими наративами (підсумковий аналітичний звіт). detector.media. 2024. URL: https://detector.media/propahanda_vplyvy/article/226165/2024-04-30-viyna-sliv-i-sensiv-tsentralno-skhidna-ievropa-u-borotbi-z-rosiyskumy-naratyvamy-pidsumkovyy-analitychnyy-zvit/.

9. Інформаційні операції рф з використанням ШІ у соцмережах. Офіційний вебсайт Центру протидії дезінформації. 2025. URL: <https://cpd.gov.ua/international-direction/ievropa/informacziini-operacziyi-rf-z-vykorystannyam-shi-u-soczmerezhah/>.

10. Балашова Л. Як росія використовує ШІ для фішингу і пропаганди. Forbes.ua. 2025. URL: <https://forbes.ua/news/rosiya-aktivno-vikoristovue-shtuchniy-intelekt-dlya-rozsilki-fishingu-i-otruiye-dani-dlya-shi-modeley-gendirektor-cisco-ukraina-28032025-28392>.

References:

Bakhmat, V. and Ivantsov, V. (2024), "Countering disinformation and propaganda in wartime: the role of media and social networks", Zb. tez Vseukr. nauk.-prakt. conf. [Security situation in Ukraine during wartime: status,

threats, security measures], Ministry of Internal Affairs of Ukraine, National Academy of Internal Affairs of Ukraine, Research Institute of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, Research Laboratory of Criminology and Crime Prevention, Vinnytsia, Ukraine, pp. 100-104. Serdiukov, K. (2025), "Intellectualization of cyber defense: the role of artificial intelligence in timely detection of anomalies under the evolution of hybrid threats", Aktual'ni pytannia ekonomichnykh nauk, vol. 12. available at: <https://a-economics.com.ua/index.php/home/article/view/602/606>. (Accessed 14 February 2026).

3. Khoma, N. (2025), "Digital transformation of the security and defense sphere: cooperation between the state and society", Visnyk NTUU "KPI". Politolohiia. So-tsiolohiia. Pravo. vol. 4 (68). pp. 74—77.

4. Dashko, I. Cherep, O. Kaliuzhna, Yu. Maltiz, V. and Mykhajlichenko L. (2025), "Artificial intelligence as a tool for countering disinformation in war conditions: experience and prospects of application in Ukraine", Aktual'ni pytannia ekonomichnykh nauk, vol. 7. available at: <https://a-economics.com.ua/index.php/home/article/view/185/198>. (Accessed 14 February 2026).

5. Shuliak, N. (2024). "Information hygiene in the system of strategic communications of Ukraine", Abstract of Ph.D. dissertation, International Relations, Public Communications, and Regional Studies, Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, Ukraine.

6. Yandola, K. (2024), "The role of artificial intelligence in modern warfare. Information warfare in the context of the Russian-Ukrainian war", Naukovyj seminar Kharkivs'koho natsional'noho universytetu Povitrianykh Syl imeni Ivana Kozheduba [Information warfare in the context of the russian-Ukrainian war], I. Kozhedub Kharkiv National University of Air Force, Kharkiv, Ukraine, pp. 61—63.

7. Pylypiv, I. (2023), "AI against propaganda: how the Mantis Analytics startup fights Russian disinformation", Ekonomichna Pravda. available at: <https://epravda.com.ua/publications/2023/11/15/706604/>. (Accessed 14 February 2026).

8. Detector Media, Lets Data. (2024), "War of words and meanings: Central and Eastern Europe in the fight against Russian narratives (final analytical report)", detector.media. available at: https://detector.media/propahanda_vplyvy/article/226165/2024-04-30-viyna-sliv-i-sensiv-tsentralno-skhidna-ievropa-u-borotbi-z-rosiyskumy-naratyvamy-pidsumkovyy-analitychnyy-zvit/. (Accessed 14 February 2026).

9. The official site of the Center for Countering Disinformation (2025), "russian information operations using AI in social networks", available at: <https://cpd.gov.ua/international-direction/ievropa/informacziini-operacziyi-rf-z-vykorystannyam-shi-u-soczmerezhah/>. (Accessed 14 February 2026).

10. Balashova, L. (2025), "How russia uses AI for phishing and propaganda", Forbes.ua. available at: <https://forbes.ua/news/rosiya-aktivno-vikoristovue-shtuchniy-intelekt-dlya-rozsilki-fishingu-i-otruiye-dani-dlya-shi-modeley-gendirektor-cisco-ukraina-28032025-28392>. (Accessed 14 February 2026).

Отримано редакцією журналу / Received: 14.02.26

Прорецензовано / Revised: 23.02.26

Схвалено до друку / Accepted: 10.03.26